

⁸ Τέκνον Τίτε, πιστός ὁ λόγος· καὶ περὶ τούτων βούλομαί σε διαβεβαιουῖσθαι, ἵνα φροντίζωσι καλῶν ἔργων προϊστασθαι οἱ πεπιστευκότες τῷ Θεῷ. ταῦτά ἐστι τὰ καλὰ καὶ ὠφέλιμα τοῖς ἀνθρώποις· ⁹ μωρὰς δὲ ζητήσεις καὶ γενεαλογίας καὶ ἔρεις καὶ μάχας νομικὰς περιίτασο· εἰσὶ γὰρ ἀνωφελεῖς καὶ μάταιοι. ¹⁰ αἰρετικὸν ἄνθρωπον μετὰ μίαν καὶ δευτέραν νοθεσίαν παραιτοῦ, ¹¹ εἰδὼς ὅτι ἐξέστραπται ὁ τοιοῦτος καὶ ἀμαρτάνει ὢν αὐτοκατάκριτος. ¹² Ὅταν πέμπω Ἀρτεμᾶν πρὸς σε ἢ Τυχικόν, σπούδασον ἐλθεῖν πρὸς με εἰς Νικόπολιν· ἐκεῖ γὰρ κέκρικα παραχειμάσαι. ¹³ Ζηναῖν τὸν νομικὸν καὶ Ἀπολλῶ σπουδαίως πρόπεμψον, ἵνα μηδὲν αὐτοῖς λείπῃ. ¹⁴ μανθανέτωσαν δὲ καὶ οἱ ἡμέτεροι καλῶν ἔργων προϊστασθαι εἰς τὰς ἀναγκαίας χρείας, ἵνα μὴ ᾧσιν ἄκαρποι. ¹⁵ Ἀσπάζονται σε οἱ μετ' ἐμοῦ πάντες. ἄσπασαι τοὺς φιλοῦντας ἡμᾶς ἐν πίστει. Ἡ χάρις μετὰ πάντων ὑμῶν· ἀμήν.

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

Παιδί μου Τίτε, αυτά τα λόγια είναι αξιόπιστα και θέλω να τα βεβαιώνεις με την προσωπική σου μαρτυρία, ώστε όσοι έχουν πιστέψει στον Θεό, να φροντίζουν να πρωτοστατούν σε καλά έργα. Αυτά είναι τα καλά και τα χρήσιμα στους ανθρώπους. Από το άλλο μέρος, να αποφεύγεις τις ανόητες αναζητήσεις σε γενεαλογικούς καταλόγους, τις φιλονικίες και τις διαμάχες γύρω από τις διατάξεις του ιουδαϊκού νόμου, γιατί όλα αυτά είναι ανώφελα και μάταια. Τον άνθρωπο που ακολουθεί πλαυερές διδασκαλίες συμβούλεψε τον μια δυο φορές, κι αν δεν ακούσει άφησε τον, με τη βεβαιότητα πως αυτός έχει πια διαστραφεί και αμαρτάνει, καταδικάζοντας έτσι ο ίδιος τον εαυτό του. Όταν θα σου στείλω τον Αρτεμά ή τον Τυχικό, έλα το συντομότερο να με συναντήσεις στη Νικόπολη, γιατί εκεί αποφάσισα να περάσω τον χειμώνα. Τον Ζηνά τον νομικό και τον Απολλώ, να τους εφοδιάσεις πλουσιοπάροχα με ότι χρειάζονται για το ταξίδι τους, ώστε να μην τους λείψει τίποτα. Ας μαθαίνουν και οι δικοί μας να πρωτοστατούν σε καλά έργα, για ν' αντιμετωπίζουν τις επείγουσες υλικές ανάγκες, ώστε η ζωή τους να μην είναι άκαρπη. Σε χαιρετούν όλοι όσοι είναι μαζί μου. Χαιρέτησε τους πιστούς που μας αγαπούν. Η χάρη να είναι μαζί με όλους σας. Αμήν.

ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΑΓΙΟΥ ΚΟΣΜΑ ΤΟΥ ΑΙΤΩΛΟΥ

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟ ΚΑΙ ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΟ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ

Κυριακή 1^η Λουκά (Η παραβολή του σπορέως) - Τῶν θεοφόρων πατέρων τῆς ἐν Νικαίᾳ ζ' Οἰκουμενικῆς συνόδου (787)

Ἅγιος Φίλιππος ὁ Ἀπόστολος ἕνας ἀπὸ τοὺς ἐπτά Διακόνους

«...Τώρα σας ερωτώ, αδελφοί μου, να μου ειπήτε ποῖον πρέπει, να μισούμεν τον διάβολον, τον εχθρόν μας, ή ν' αγαπώμεν τον Θεόν μας, τον ποιητήν μας, τον πλάστην μας;

- Ναι ἅγιε του Θεού.

Πολύ καλά το λέγετε, να έχω την ευχήν σας, και εγώ το λέγω, μα και ο Θεός χρειάζεται στρώμα δια να καθήσῃ ποιόν δε είναι; **Η αγάπη.** Ας έχωμεν λοιπόν και ημεῖς την αγάπην εις τον Θεόν και εις τους αδελφούς μας, και τότε έρχεται ο Θεός μας και μας χαροποιεί, και μας φυτεύει, εις την καρδίαν μας την ζωήν την αιώνιον, και περνούμεν και εδώ καλά και πηγαίνομεν και εις τον παράδεισον να ευφραινώμεθα πάντοτε.»

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ (ΚΑΤΑ ΛΟΥΚ. η´ 4 – 15)

Είπεν ο Κύριος την παραβολή ταύτην· Ἐξῆλθεν ὁ σπείρων τοῦ σπείρειν τὸν σπόρον αὐτοῦ. καὶ ἐν τῷ σπείρειν αὐτὸν ὁ μὲν ἔπεσε παρὰ τὴν ὁδόν, καὶ καταπατήθη, καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατέφαγεν αὐτό·⁶ καὶ ἕτερον ἔπεσεν ἐπὶ τὴν πέτραν, καὶ φυὲν ἐξηράνθη διὰ τὸ μὴ ἔχειν ἰκμάδα·⁷ καὶ ἕτερον ἔπεσεν ἐν μέσῳ τῶν ἀκανθῶν, καὶ συμφυεῖσαι αὐτὰ ἀκανθαὶ ἀπέπνιξαν αὐτό·⁸ καὶ ἕτερον ἔπεσεν εἰς τὴν γῆν τὴν ἀγαθὴν, καὶ φυὲν ἐποίησε καρπὸν ἑκατονταπλασίονα.⁹ Ἐπηρώτων δὲ αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ λέγοντες· Τίς εἶη ἡ παραβολὴ αὕτη;·¹⁰ ὁ δὲ εἶπεν· Ὑμῖν δέδοται γνῶναι τὰ μυστήρια τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ, τοῖς δὲ λοιποῖς ἐν παραβολαῖς, ἵνα βλέποντες μὴ βλέπωσι καὶ ἀκούοντες μὴ συνιῶσιν.¹¹ Ἔστι δὲ αὕτη ἡ παραβολὴ· ὁ σπόρος ἐστὶν ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ·¹² οἱ δὲ παρὰ τὴν ὁδὸν εἰσὶν οἱ ἀκούσαντες, εἴτα ἔρχεται ὁ διάβολος καὶ αἶρει τὸν λόγον ἀπὸ τῆς καρδίας αὐτῶν, ἵνα μὴ πιστεύσαντες σωθῶσιν.¹³ οἱ δὲ ἐπὶ τῆς πέτρας οἱ ὅταν ἀκούσωσι, μετὰ χαρᾶς δέχονται τὸν λόγον, καὶ οὗτοι ρίζαν οὐκ ἔχουσιν, οἱ πρὸς καιρὸν πιστεύουσι καὶ ἐν καιρῷ πειρασμοῦ ἀφίστανται.¹⁴ τὸ δὲ εἰς τὰς ἀκάνθας πεσόν, οὗτοί εἰσιν οἱ ἀκούσαντες, καὶ ὑπὸ μερμυῶν καὶ πλοῦτου καὶ ἡδονῶν τοῦ βίου πορευόμενοι συμπνίγονται καὶ οὐ τελεσφοροῦσι.¹⁵ τὸ δὲ ἐν τῇ καλῇ γῇ, οὗτοί εἰσιν οἵτινες ἐν καρδίᾳ καλῇ καὶ ἀγαθῇ ἀκούσαντες τὸν λόγον κατέχουσιν καὶ καρποφοροῦσιν ἐν ὑπομονῇ. Ταῦτα λέγων ἐφώνει· Ὁ ἔχων ὠτα ἀκούειν, ἀκουέτω.

Στη σωτηρία λοιπὸν τοῦ ἀνθρώπου συνεργοὺν συγχρόνως καὶ ἡ Χάρις τοῦ Θεοῦ καὶ ἡ θέληση τοῦ ἀνθρώπου. Ἡ μεν Χάρις τοῦ Θεοῦ προσκαλεῖ, διαφωτίζει τὸν νοῦ καὶ τὴν καρδιά, ἡ δε θέληση συνεργεῖ στη διάνοιξη τῶν οφθαλμῶν καὶ τὴν κάθαρση τῆς καρδιάς. Ἡ σωτηρία λοιπὸν ξεκινάει ἀπὸ τῆ Χάρη, μορφοποιεῖται ἀπὸ τῆ θέληση καὶ τελειοποιεῖται ἀπὸ τῆ Χάρη ἡ ὁποία τὴ στεφανώνει.

Ἡ παραβολὴ τοῦ Σπορέα εἶναι πρόσφορο παράδειγμα. Ὁ σπορέας ἔσπειρε, ἡ ἀγαθὴ γῆ δέχθηκε, ὁ δε Θεὸς αὐξήσε καὶ ἐλόγησε. Ὡστε εἶναι ἀνάγκη νὰ θέλωμε νὰ σωθούμε, γιὰ νὰ σωθούμε ἀπὸ τῆ Χάρη τοῦ Θεοῦ.

Ἅγιος Νεκτάριος Πενταπόλεως

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Εἶπε ὁ Κύριος αὐτὴν παραβολή: «Βγήκε ὁ σποριάς γιὰ νὰ σπείρει τὸν σπόρο του, καθὼς ἔσπερνε, μερικοὶ σπόροι ἔπεσαν στὸν δρόμο, ὅπου καταπατήθηκαν, καὶ τοὺς ἔφαγαν τὰ πουλιὰ. Ἄλλοι ἔπεσαν στὶς πέτρες καὶ, ὅταν φύτρωσαν, ξεράθηκαν, γιὰτὶ δὲν εἶχε υγρασία. Ἄλλοι σπόροι ἔπεσαν ἀνάμεσα σὲ ἀγκάθια καὶ, ὅταν αὐτὰ φύτρωσαν μαζί τοὺς, τοὺς ἐπνίξαν. Ἄλλοι ὅμως ἔπεσαν στὸ γόνιμο ἔδαφος, φύτρωσαν καὶ ἔδωσαν καρπὸ ἑκατὸ φορές περισσότερο». Ἀφοῦ τα εἶπε ὅλα αὐτὰ, πρόσθεσε με ἔμφαση: «Ὅποιος ἔχει αὐτιά γιὰ ν' ἀκούει ας τα ἀκούει». Οἱ μαθητὲς τοῦ τότε τὸν ρωτοῦσαν: «Τι σημαίνει ἡ παραβολὴ αὕτη;» Ἐκεῖνος τοὺς ἀπάντησε: «Σ' εσᾶς ἔδωσε ὁ Θεὸς νὰ γνωρίσετε τὰ μυστήρια τῆς βασιλείας του, ἐνῶ στους υπολοίπους αὐτὰ δίνονται με παραβολές, ὥστε νὰ κοιτάζουν ἀλλὰ νὰ μὴ βλέπουν καὶ ν' ἀκούνε ἀλλὰ νὰ μὴ καταλαβαίνουν. Ἡ παραβολὴ αὕτη σημαίνει τὸ ἐξῆς: « Ὁ σπόρος εἶναι ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ. Οἱ σπόροι ποὺ ἔπεσαν στὸ δρόμο, εἶναι ἐκεῖνοι ποὺ ἀκούσαν τὸν λόγο τοῦ Θεοῦ, ἔρχεται ὅμως ὕστερα ὁ διάβολος καὶ τὸν παίρνει ἀπ' τὶς καρδιές τοὺς, γιὰ νὰ μὴ πιστέψουν καὶ σωθοῦν. Οἱ σπόροι ποὺ ἔπεσαν στὸ πετρώδες ἔδαφος, εἶναι ἐκεῖνοι ποὺ, ὅταν ἀκούσουν τὸν λόγο, τὸν δέχονται με χαρὰ, δὲν ἔχουν ὅμως ρίζα, γι' αὐτὸ πιστεύουν γιὰ λίγο διάστημα καὶ, ὅταν ἔρθει ὁ καιρὸς τῆς δοκιμασίας, ἀπομακρύνονται. Αὐτοὶ ποὺ ἔπεσαν στ' ἀγκάθια, εἶναι ἐκεῖνοι ποὺ ἀκούσαν τὸν λόγο, συμπορεύονται ὅμως με τὶς φροντίδες, με τὸν πλοῦτο καὶ τὶς ἀπολαύσεις τῆς ζωῆς, πνίγονται ἀπ' αὐτὰ καὶ δὲν καρποφοροῦν. Με τὸν σπόρο ποὺ ἔπεσε στὸ γόνιμο ἔδαφος ἐννοοῦνται ὅσοι ἀκούσαν τὸν λόγο με καλὴ καὶ ἀγαθὴ καρδιά, τὸν φυλάνε μέσα τοὺς καὶ καρποφοροῦν με ὑπομονή». Ἀφοῦ τα εἶπε ὅλα αὐτὰ, πρόσθεσε με ἔμφαση: «Ὅποιος ἔχει αὐτιά γιὰ ν' ἀκούει ας τα ἀκούει».

Ἡ πλήρης ἀνάθεση τῆς ζωῆς μας στὸ Θεό, εἶναι μιὰ λύτρωση ἀπὸ τὴν ἀνασφάλεια ποὺ φέρνει ἡ πίστη στὸ ἐγώ, καὶ μας κάνει νὰ χαροῦμε τὸν παράδεισο ἀπὸ αὐτὴ τὴ ζωὴ.

Ὁσιος Παῖσιος ὁ Ἀγιορείτης